

gaudeamus

Què m'ha passat? En la fe, la política i l'amor

Què m'ha passat?

Francesc Puig Busquets

Barcelona, Editorial Mediterrània, 2004

El temps passa amb tanta rapidesa i els canvis són tan accelerats en l'època que ens ha tocat viure, que se'ns fa difícil poder prendre una clara consciència del present. Aquest *Què m'ha passat?* es el títol d'un llibre publicat recentment per l'editorial Mediterrània. El seu autor és en Francesc Puig i Busquets, un exresident de Medicina Interna del nostre hospital, amb el que vam compartir -els antics, perquè d'això ja fa uns vint-i-cinc anys- moltes hores de treball. Posteriorment ha exercit de metge de capçalera a Santa Eulàlia de Ronçana fins a la seva jubilació.

Estirar els fils de la memòria, a més, sol ser una feina complicada perquè, inevitablement, tendim inconscientment a alterar la precisió dels records, magnificant uns aspectes sobre els altres. Amb sorpresa veiem que un mateix fet viscut també per altres persones ens modifica el "paisatge" que havíem contemplat fins aleshores. En Francesc ha pogut fer una anàlisi més precisa del propi passat perquè ha disposat d'un material molt valuós, aquestes nombroses cartes que escrivia i que rebia des de Xile en una època tan convulsa com apassionant, la dels anys 70. Durant aquests anys va viure com a capellà en barriades obreres d'aquest país llatinoamericà. Amb molts altres companys compartien projectes il·lusionats de renovació, tant en el camp polític -amb el govern de Salvador Allende-, com en el religiós -amb les promeses que semblava oferir el Concili Vaticà II.

La major part de l'obra té a veure amb aquests anys, i els seus records i la interpretació que fa d'aquests giren a l'entorn de tres eixos: la fe, la política i l'amor. No són camps que puguin pensar-se aïlladament, ja que uns i altres es troben fortament atravessats pels seus significants, però això es va descobrint de mica en mica, en funció de les dates en què s'anaven escrivint les cartes. Aquelles motivacions per les quals es va encetar el camí inicial continuaven mantenint-se amb el mateix solatge, però la realitat anava desvetllant-se molt més rica, però també molt més complexa.

Aquella excelsa missió de la que se suposava portador anava perdent poder i atractiu a mesura que s'anava enriquint la vida pròpia en el contacte amb la realitat quotidiana. L'estructura eclesial, fortament centralitzada, deixava poques esclatxes de llibertat i una vegada més al llarg de la història, l'aliança de les forces polítiques conservadores i la jerarquia eclesiàstica tornava a imposar-se de forma vergonyosa en el cop d'estat de Pinochet.

Havent pres partit pel camp dels perdedors, en "Pancho" -com l'anomenaven els amics d'allà- va poder salvar la pell pels pèls, essent expulsat de Xile. A Catalunya va completar els estudis de Medicina i ha exercit la professió fins a la seva jubilació. Han passat molts anys des d'aleshores, però malgrat els canvis ocorreguts, els traços fonamentals del seu projecte vital, el podem reconèixer de forma coherent al llarg de les seves reflexions.

Joan Padrós

filosofia barata

La vinyeta de... Jaume Parera

Jaume Parera